Dosarul nr. 1 – 30/2025

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

23 decembrie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul – Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Marcel Caras,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat, avocatul – Veaceslav Cătărău,

examinând în şedinţă de judecată publică ***prin intermediul videoconferinței***, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Mereniuc Sergiu ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul *****, r-nul* *****

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal,-

La data de 05 februarie 2025, în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a parvenit pentru examinare în conformitate cu prevederile art. 297 din Codul de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui Mereniuc Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal.

Conform fișei din 05 februarie 2025, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Corina Albu.

Prin încheierea președintei interimare a Judecătoriei Hîncești, Lilia Roic-Botezatu din 12 iunie 2025, s-a dispus redistribuirea aleatoriu din procedura judecătorului Corina Albu, dosarele penale, fiind deblocate toate trei sedii ale Judecătoriei Hîncești, urmare a demisiei din funcție a judecătorului în baza hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 268/23 din 03 iunie 2025.

Potrivit fișei din 02 iulie 2025, cauza respectivă a fost repartizată în mod autmat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 04 iulie 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 23 decembrie 2025.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

CONSTATĂ:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

Mereniuc Sergiu, la 04 ianuarie 2024, aproximativ ora 16:00, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind survenirea acestora, prin inducerea în eroare a parții vătămate Simionica Anatolie, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în scopul realizării intențiilor sale criminale, sub pretextul închirierii utilajului pentru construcție, a încheiat un contract fictiv de chirie a 145 de plopi- telescopici, cunoscînd din start că nu îi va restitui, aflîndu-se în s. Pojăreni, raionul Ialoveni, a primit de la ultimul bunurile indicate în valoare de 900 de EURO**,** care conform cursului oficial al BNM la data comiterii infractiunii, constituie 17 249,67 lei, pe care ulterior le-a înstrăinat, astfel, cauzandu-i părtii vătamate prejudiciul material

Prin acțiunile sale, **Mereniuc Sergiu** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal, conform indicilor – ***escrocheria, adica sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare***.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Mereniuc Sergiu** fiind asistat de avocatul Veaceslav Cătărău, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Mereniuc Sergiu**, susținută de apărătorul său Veaceslav Cătărău, ascultând opinia procurorului Marcel Caras, care a declarat că, temeiuri de a respinge cererea privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu sunt, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364[1] alin.(4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 09 octombrie 2025 a admis cererea inculpatului **Merenicu Sergiu** şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul **Mereniuc Sergiu**, vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că, pe Simionică Anatolie l-a cunoscut prin anunțurile la ”999”. A văzut plopi-telescopici, la el erau mai ieftin și a vrut să le dea în chirie mai departe. I-a dat în chirie la o persoană din orhei la suma de 450 Euro pentru 145 plopi. Părții vătămate i-a data vans 1000 lei, pe urmă trebuia să-i achite pentru cele 20 de zile pe care a luat plopii în arendă. Nu a întors banii, deoarece partea vătămată a scris cerere că l-a mințit. Solicită să-i fie aplicată o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității. Pe data de 04.01.2024 a luat în arendă de la partea vătămată plipii –telescopici, și a fost în satul Pojoreni, r-nul Ialoveni la un cunoscut de a părții vătămate dintr-un garaj și a luat plopii. A lăsat o recipisă, contractual și buletinul său. Nu a întors plopii în termenul stability initial de 20 de zile pe motiv că a prelungit termenul. Persoanei de la Orhei i-a dat în chirie plopii, dar nu i-a vîndut. După lege se primește că a mințit partea vătămată.

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de <u>Mereniuc Sergiu</u>, este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11 ianuarie 2024, potrivit căruia pe teritoriul examinat și amplasat în or. *****, str. *****, au fost examinate un stilaj metalic cu două niveluri pe care sunt asezate 150 plopi telescopici /f.d.29-31 Volumul I/;

-Copia contractului de chirie nr.**din 04.01.2024, încheiat între Simionica Analolie***, în calitate de *****, și Mereniuc Sergiu *****, în calitate de*****/f.d.35-36 Volumul I/;

-Proces-verbal de audiere a părții vătămate Semionica Anatolie din 21 februarie 2024, care a declarat că, locuiește pe adresa indicată din anexă împreună cu familia sa. Este *****. La data de 04 ianuarie 2024, fiind telefonal de cet. Mereniuc Sergiu în vederea încheierii unui contract de chirie a plopilor metalici (schele) pentru contrucție, anunțul fiind afișat de către partea vătămată pe siteul de comercializare „999.md". În urma unei discuții telefonice cu ultimul, s-a întîlnit cu persoana respectivă în orașul Chișinău în sectorul Rîșcani, aproximativ la orele 16:00 și a semnat contractul de chirie a plopilor metalici (schele) de construcție în nr. de 145 de plopi cu prețul de 1 leu pentru 24 de ore pîna la data de 20 ianuarie 2024. La semnarea contractului Sergiu Mereniuc, născut la *****, a prezentat un buletin de identitate provizoriu eliberat la *****, seria***** cu nr. de identificare *****, fără înregistrare la domiciliu. Bunurile mobile (schele) le deține la cumnatul său în satul natal s. *****, r-nul *****. În acest context, Mereniuc Sergiu a mers în seara de 04 ianuarie 2024 cu un automobil număr de înmatriculare*****, fără prezența sa și le-a ridicat. La momentul întocmirii acestui contract de chirie, Sergiu Mereniuc nu avea bani pentru achitarea arendei a plopilor metalici (schele). Astfel, ei au convenit ca a doua zi să vină să-i aducă cel putin o parte a banilor pentru chirie și ca garanție că îi va aduce plata de chirie, i-a lăsat buletinul provizoriu emis pe numele său, provizoriu eliberat la *****, seria***** cu nr. de identificare *****. Respectiv, a doua zi persoana dată nu a telefonul partea vătămată, iar la apelurile și mesajele lui nu a mai răspuns. Analizînd mai bine situația dată a ajuns la concluzia că persoana dată, prin înșelăciune a făcut abuz de încrederea sa, l-a deposedat de bunurile sale care îi apartin și anume plopii metalici (schele). Partea vătămată nu poseda careva acte sau bonuri la acești plopi metalici (schele) predestinați pentru construcții, deoarece le-a procurat la mîna a doua, în suma de 900 euro, cu aproximativ 5-6 ani, cu scopul de a efectua construcții la casa lui de locuit. Mai mult, această concluzie și-a fortificat-o consultînd ulterior și portalul instanțelor de judecată unde în privința lui Mereniuc Sergiu sunt un sir de sentințe pe art. 185, 186 și 190 din Codul penal. La apelurile și solicitările lui către Mereniuc Sergiu de ai întoarce bunurile, ultimul nu a reacționat. În baza numărului de înmatriculare a automobilului cu care a fost luat plopii metalici (schele) de construcție a identificat proprietarul automobilului, care prestează servicii de transport în chirie, anunțul fiind afișat pe siteul „999.md", identificat Tudor Mazurchevici nr. de tel. *****. La solicitarea părții vătămate pentru a spune unde au fost duși și descărcați plopii metalici (schele) de construcție, acesta i-a expediat adresa fixată de GPS care este instalat la automobil închiriat de Mereniuc Sergiu, fiind indicată locația or. *****, str.*****. Ulterior, a fost telefonat și de șoferul automobilului închiriat de către Mereniuc Sergiu, identificat Victor nr. de tel. *****, care în contractul de chirie al său cu Mereniuc Sergiu, dar în or. Orhei, care nu exista o zona de construcție, dar se afla un depozit unde erau și alte grămezi de plopi metalici (schele) predestinate pentru construcție și în apropiere era și un Service de automobile. În continuare, șoferul Victor al automobilului închiriat de Mereniuc Sergiu, i-a comunicat suplimentar că, după descărcarea plopilor metalici (schele) din automobil, Sergiu Mereniuc și Andrian Stelea (ulterior identificat) au urcat în mașina ultimului și i-a dat banii.

Andrian Stelea este proprietarul teritoriului din or. *****, str.*****, unde au fost vînduți plopii metalici (schele) care îi apartin, de către Mereniuc Sergiu. În acest context, la 11 ianuarie 2024, s-a deplasat la adresa indicată de către proprietarul care prestează servicii de chirie a automobilelor, cu care au fost trasportați plopii metalici (schele) și în urma căruia s-a convins că, într-adevăr este un depozit cu unelte pentru construcție, unde a depistat și plopii lui metalici (schele). De la Servis-ul din apropiere a făcut rost de numărul de telefon ***** al proprietarului depozitului, Andrian Stelea, care la apelurile sale nu a răspuns. Partea vătămată, recunoscandu-și bunurile sale pe teritoriul lui Andrian Stelea și observînd că ultimul nu a răspuns la apelurile lui, a apelat Serviciul unic 112 pentru a informa organele competente și pentru a documenta cazul, pentru a preveni realizarea în continuare a plopilor metalici (schele), care îi apatin. Astfel, s-a gîndit că poate și domnul Andrian Stelea este implicat în acest caz și ca Sergiu Mereniuc de mai multe ori a furat bunuri și le-a vîndut lui Andrian Stelea, așa cum a fost și cu plopii metalici ai lui vînduți. Deoarece din spusele șoferului Victor al automobilului închiriat de către Mereniuc Sergiu, cu care au fost transportați plopii metalici (schele), Sergiu Mereniuc nu dispunea de bani pentru a achita la moment serviciul de transport. După finisarea descărcării plopilor metalici, probabil Andrian Stelea s-a achitat cu Mereniuc Sergiu în bani în euro. După spusele părții vătămate, după venirea echipajului de poliție peste vre-o 10 min, a apărut și polițistul de sector, care cu ton mai ridicat dădea indicații ce să scrie echipajul 112, în actul pe care l-au întocmit, indicînd faptul că deoarece contractul de chirie de plopilor metalici de construcție încheiat cu Sergiu Mereniuc la rîndul lui poate i-a dat în chirie acești plopi metalici lui Andrian Stelea, fapt total aberant, deoarece plopii lui erau în gramadă și adăugător persoana care închiriază nu poate oferi acel bun în chirie, cu atît mai mult că Andrian Stelea la fel avea încă grămezi cu plopi metalici în urma cărora deduce că nu este logic să închiriezi în momentul cînd încă dispui de o multime de plopi metalici pe care nu-i folosește. Astfel, la data expirării contractului, 20 ianuarie 2024, Sergiu Mereniuc nu a răspuns la telefon, ulterior, la data de 21 și 22 ianuarie a fost contactat de către Sergiu Mereniuc și i-a promis că în ziua următoare îi va aduce bunurile, însă din nou a fost mințit și la apelurile sale telefonice, acesta nu a mai răspuns. Astfel, Semionica Anatolie, în calitate de parte vătămată, solicită organelor competente să i-a masuri conform legii cu cet. Mereniuc Sergiu, anul nașterii ***** care inducîndu-l în eroare, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a deposedat de 145 plopi metalici (schele), a căror sumă totală este de 50 750 lei, cauzîndu-i o daună materială considerabilă /f.d.58-62 Volumul I/ .

- ***Proces verbal de audiere a părții vătămate Simionica Anatolie din 19 martie 2024***, care a declarat că, de aproximativ șapte ani deține în posesie 250 plopi pentru construcție. De ceva timp a plasat de platforma de anunturi „999”, precum că da în chirie plopii respectivi unde a indicat și numărul de telefon. La data de 04.01.2024, de dimineață a fost telefonat de către o persoană necunoscută, care a aflat ulterior că se numește Mereniuc Sergiu, care l-a întrebat dacă dă în chirie plopii pentru construcție și i-a zis că îi trebuie 145 plopi, întrebîndu-l cînd poate veni să-i ia, și a zis că este la lucru și poate veni doar deseară, s-au înțeles unde se vor întîlni și i-a comunicat să vină în mun. *****, str. *****. Fiind ora 16:00, l-a telefonat din nou și i-a spus că el se apropie ca să încheie contractul, partea vătămătă a ieșit afara și l-a întîlnit jos și s-au urcat în automobilul său pentru a încheia un contract de chirie. La perfectarea acestui contract, Mereniuc Sergiu i-a prezentat un buletin provizoriu eliberat la data de *****, cu seria***** cu nr. de identificare *****. Observînd aceasta, l-a întrebat dacă nu are careva probleme, deoarece i-a prezentat buletinul dat,

Mereniuc i-a comunicat că totul este în regulă, că își schimbă familia la moment și de aceea deține buletinul provizoriu. Au perfectat contractul și s-au înțeles să ia plopii din s.*****, r. *****, de la cumnatul său, conform condițiilor contractuale, un plop la pret de 1 leu pentru 24 ore, de la data de 04.01.2024 pîna la 20.01.2024, banii pentru plopi conform contractului urma să îi achite cînd întoarce plopii, însă verbal el i-a comunicat că următoarea zi va veni și îi va oferi o parte din bani, la acel moment mijloacele bănești nu le deține, asa ca drept garanție i-a lăsat buletinul său provizoriu, cu toate condițiile el a fost de acord a semnat contractul, l-a întrebat cu ce i-a bunurile, și el i-a răspuns că microbusul asteapta la magazinul Unic din mun. Chișinau. Deoarece el nu avea cu ce se deplasa, l-a dus partea vătămată cu automobilul pînă la Piața Centrală din mun. Chișinau, și i-a comunicat telefonic că il va ajuta să ajungă pînă la locul de destinație unde se aflau plopii. Fiind la intrarea în s.*****, r. *****, Sergiu l-a telefonat și l-a întrebat cum să ajungă la cumnatul său. Atunci telefonic l-a îndrumat cum să ajungă la poarta gospodariei. Ajuns acolo, l-a întîlnit cumnatul părții vătămate, Marjina Grigore, care a deschis poarta și el a dat microbusul în ogradă. În acea zi i-a spus cumnatului să noteze numărul de înmatriculare a automobilului, ulterior după ce a luat plopii, Marjina Grigore i-a comunicat nr. de înmatriculare a microbusului***** și i-a zis că șoferul microbusului a stat la volan, iar plopii i-a încărcat în microbus împreună cu Mereniuc Sergiu. Următoarea zi, deoarece Mereniuc Sergiu nu l-a telefonat, l-a telefonat Semionica de cîteva ori, el însă nu recepționa apelul, i-a scris doar un mesaj că revine, însă nu a mai revenit. Analizînd situația dată, a ajuns la concluzia că a fost dus în eroare de către Mereniuc Sergiu, iar prin aceasta i s-a cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 50 750 lei. Venficînd portalul instantelor de judecată, a observat că acesta a fost condamnat pe mai multe articole contra patrimoniului, inclusiv și escrocherii. Ulterior, după numărul de înmatriculare a microbusului în care au fost transportați plopii, a indentificat cui îi aparține acesta, deoarece pe platforma „999” era plasat anunț de servicii de transport cu microbusul dat. Telefonînd la nr. de tel. *****, i-a explicat care este situtia și i-a fost expediată adresa de pe GPS de la automobilul în cauză, atunci partea vătămată a stabilit că plopii metalici au fost duși în mun. *****, str. *****. I s-a părut straniu situația respectivă, deoarece în contractul încheiat, plopii metalici urmau să fie transportați în r. Strășeni. Ulterior, a fost telefonat de către șoferul microbusului care i-a afirmat că bunurile au fost duse în or. Orhei, unde nu există construcții, însă mai mult era un depozit unde se mai aflau plopi metalici pentru alte construcții. La data de 11.01.2024, s-a deplasat la adresa indicată de către șofer în or. Orhei, unde a stabilit că acolo este un depozit cu unelte de construcții, unde a depistat și plopii lui, de la Servis-ul din apropiere a făcut rost de nr. de tel. ***** a proprietarul depozitului, Andrian Stelea, care la apelurile lui nu a răspuns. Atunci a apelat la 112 și a declarat despre cele întîmplate, deoarece și-a recunoscut bunurile în ograda lui Andrian Stelea. Atunci s-a gîndit că poate și Andrian Stelea este implicat ca și Mereniuc Sergiu în situația dată. După venirea echipajului de poliție, peste 10 min a venit și ofițerul de sector, care cu ton ridicat dădea indicații angajaților de la serviciul 112 ca să scrie în actul perfectat de ei, indicînd că posibil Mereniuc Sergiu i-ar fi dat în chirie plopii metalici lui Andrian Stelea, fapt care partea vătămată consideră că este aberantă, deoarece acolo erau și alți plopi. Apoi Semionica Anatolie l-a telefonat pe Sergiu Mereniuc și i-a spus ca să-i aducă plopii de la Stelea, la care el i-a spus ca pînă pe 20.01.2024 vor clarifica situația. La data de 20.01.2024, Sergiu Mereniuc nu i-a răspuns la vreun apel telefonic, iar pe 21 - 22.01.2024, a fost contactat și i s-a comunicat că în ziua următoare îi va aduce bunurile, însă din nou a fost mințit. Pe cazul dat, partea vătămată a depus o plîngere și la IP

Ialoveni unde la fel a fost inițiată o cauză penală pentru escrocherii Solicită ca Mereniuc Sergiu sa-i întoarcă bunurile cu achitarea prețului de chirie, deoarece el l-a indus în eroare și prin înșelăciune a obținut plopii /f.d.68—69 Volumul I/.

-***Proces-verbal de audiere a martorului Starosta Victor din 06 martie 2024***, activează în calitate de șofer prestarea serviciilor de transport la compania „David-Trans-Company" S.R.L.. La data de 04 ianuarie 2024, aproximativ la orele 14:00, a primit mesaj de la compania sus mentionată, referitor la preluarea unei comenzi, fiind indicat numărul telefonului mobil al clientului, *****, nume - Sergiu. În acest caz, el a telefonat pe acel nr., în urma căruia s-a prezentat o persoană pe nume Sergiu, care i-a comunicat despre faptul că are niște plopi telescopici în r. Ialoveni și are nevoie de serviciile lor pentru a le transporta. Astfel, în urma discuțiilor și întelegerii cu Sergiu, au convenit faptul că pe la orele 17:00, să se întîlnească în mun. Chișinău, după care împreună să se deplaseze pe adresa pe care o va indica. Aproximativ la orele 17:20, a fost telefonat de către Sergiu, în urma căruia i-a comunicat să se apropie la „Maraton" pe str. Ismail. La scurt timp, Sergiu s-a apropiat, la care din nou s-a prezentat, find cu urmatoarele semnalmente fizice: statura joasă, slab, aproximativ vîrsta de 35-40 ani, la care a urcat în automobilul lui Starosta de serviciu de model ***** n/î*****, culoara albastră, la care ultimul i-a comunicat să se deplaseze în s.*****, r. *****. Toată perioada de deplasare cu persoana dată nu a comunicat nimic. Aproximativ la ore r 18:15, erau deja în s.*****, la care Sergiu a fost direcționat telefonic la locul unde se aflau plopii telescopici. La scurt timp, au ajuns la destinație, unde au fost întîlniți de o persoană de gen masculin, cu vîrsta de aproximativ de 60 de ani, care a deschis porțile gospodăriei, în urma căruia a parcat automobilul în ogradă, pentru a fi mai ușor de încărcat plopii. În timp scurt, Sergiu a încărcat respectiviii plopi, necomunicandu-i cîte sunt la număr, după care i-a spus că este necesar de ai transporta în or. Orhei. În timp ce s-au pornit, el i-a pus întrebarea lui Mereniuc dacă plopii respectivi nu sunt furați, la care Sergiu i-a prezentat contractul de chirie pe acești plopi, unde i-a observat familia acestuia. În acest context, aproximativ la orele 20:30, au ajuns în or. Orhei, unde Sergiu din nou coordonînd pe telefonul mobil locația unde era necesar să ajungă. La scurt timp, au ajuns pe un teritoriu, amplasat pe str. ***** din or. *****. Nici de data aceasta nu a iesit Starosta din automobil, deoarece nu intra în responsabilitatea și obligațiunea lui de a încărca/descărca marfa din automobil. În aproximativ jumătate de oră Sergiu a descărcat plopii telescopici, după care a observat că Sergiu a urcat într-un automobil de model ***** *****de culoare albă, care se afla pe teritoriul dat, la care a observat că conducatorul auto al acelui automobil menționat, îi număra o suma de bani, pe care Sergiu imedial a luat-o și a venit la automobilul martorului. Aproximativ orele 21:15, au iesit de pe teritoriul dat și au luat direcția spre mun. Chișinău, fără a oferi careva întrebări suplimentare lui Sergiu. Astfel, aproximativ la orele 22:00, s-au oprit în sectorul Rișcani, str. Bogdan Voievod, pentru că ultimul i-a comunicat că are euro și este necesar să schimbe banii pentru ai achita serviciile prestate, fapt ce a și făcut. În continuare, Sergiu a luat într-o direcție necunoscută, la care martorul s-a deplasat în continuare la serviciu. La data de 10 ianuarie 2024, a fost telefonat de pe nr. *****, fiind o persoană de gen masculin, care s-a prezentat cu numele Anatolie, fiindu-i cominicat de către ultimul toată situația reală cu plopii telescopici pe care i-a transportat în or. Orhei. În acest context, a înțeles că acel Sergiu este un infractor, martorul a hotarît să-l ajute pe Anatolie, la care i-a comunicat în detaliat toate circumstantele /f.d.71-74 Volumul I/;

-***Proces verbal de audiere a martorului Starosta Victor din 18 martie 2024***, care a declarat că, activează în calitate de șofer de prestarea serviciilor de transport la compania

„David- Trans-Company'' S.R.L. timp de 2 ani. Acțiunile acestuia de serviciu constau în transportarea mărfurilor în dependență de solicitări. La data de 04.01.2024 a fost telefonat de către sef care i-a comunicat că este o solicitare de a transporta ceva din r. Ialoveni spre Orhei. I-a dat nr. de tel. ***** și i-a spus să telefoneze încolo ca să afle detalii. A telefonat pe numărul indicat și a discutat cu o persoană, numele căruia nu-l cunoștea, care i-a comunicat ca să se întîlnească spre ora 17:00, în sectorul Ciocana, la ce el i-a comunicat că nu are posibilitatea acolo să se întîlnească și au convenit să se întîlnească în sectorul Centru. Aproape de ora stabilită, 1-a telefonat din tot acea persoana care l-a întrebat unde se afla, la care martorul i-a spus si la ora 17:10 Mereniuc Sergiu s-a apropiat de el, str. Ismail, mun. Chișinău. S-a apropiat de el și i-a spus că se vor deplasa spre s. Pojorani, r. Ialoveni, iar de acolo vor lua niște plopi telescopici pe care îi vor transporta în mun. Orhei, pentru aceasta i s-a achitat 1000 lei. S-a urcat în microbus și s-au deplasat spre s. Pojorani. Ajunși la intrare în sat, a telefonat pe cineva și a aflat adresa concretă după care s-au deplasat într-acolo. Ajunși la locul predestinat, un domn le-a permis și au intrat cu automobilul în curtea sa, a pregătit mașina pentru încărcare și s-a urcat în interiorul mașinii. Afară a rămas persoana care a venit cu el, Mereniuc Sergiu. Din interiorul mașinii a observat cum Sergiu de unul singur a încărcat plopii în automobil. Apoi s-a urcat în mașină și au plecat spre Orhei. Despre întelegere nu cunoaște nimic martorul, însă în drum spre Orhei, Sergiu Mereniuc i-a comunicat că plopii telescopici sunt luați în arendă. Ajunși în ***** pe str. *****, s-au oprit și Mereniuc a telefonat pe cineva. Martorul a așteptat 5 minute, după care în calea lor a apărut o persoană cu un automobil de model „*****" de culoare albă, nu cunoaște numărul de înmatriculare, care a arătat să-l urmeze. S-au deplasat după acel automobil, tot pe aceeași stradă din mun. Orhei, și de pe strada data au intrat pe un teren posibil privat (martorul nu cunoaște cu exactitate). Ajunși acolo, Sergiu cu acel domn au descărcat plopii telescopici din automobil și i-au pus alături. După descărcare, Sergiu a urcat în automobilul acelei persoane, iar după 5 minute s-a reîntors în microbus și s-au deplasat spre mun. Chisinau. Ajunși la Chișinau la ora 21:50, Mereniuc i-a spus martorului ca are nevoie de un schimb valutar și l-a dus pe str. Bogdan Voievod pentru a schimba euro pentru ai plăti serviciile prestate. L-a asteptat 10 minute și a revenit, oferindu-i lui Starosta Victor 1000 pentru serviciile prestate și 100 lei i-a oferit lui. Și-a luat lucrurile din interiorul mașinii și s-a deplasat într-o direcție necunoscută de martor. Personal nu cunoștea că plopii sunt sustrași, Sergiu comunicîndu-i că i-a arendat, ulterior de la poliție acestuia i s-a adus la cunoștință despre faptul că plopii telescopici au fost sustrasi și vînduți, el neavînd bănuiala aceasta /f.d.76- Volumul I/;

-***Proces-verbal de audiere a martorului Marjina Grigorii din 18 martie 2024,*** care a declarat că, de o perioadă de timp cumnatul său, Semionica Anatolie, păstra plopii pentru construcții, nu cunoaște exact numărul acestora. La data de 04.01.2024 a fost telefonat de către cumnatul său care i-a comunicat că o să vină o persoană și va fi nevoie să-i dea 145 plopi, iar numărul de înmatriculare al automobilului l-a notat pentru orice eventualitate. Aproximativ la ora 18:00, cumnatul său l-a telefonat și i-a comunicat că a ajuns persoanele cărora trebuie să le predea plopii. A ieșit la poartă și a deschis-o, după care ei au intrat cu automobilul în gospodăria acestuia, iar plopii, 145 la număr, au fost incărcați de persoana care i s-a prezentat drept Sergiu. A ajutat la încărcat plopii. Ulterior, numărul de îmnatriculare al microbusului i l-a predat cumnatului său Semionica Anatolie /f.d.79 Volumul I/;

-Proces-verbal de audiere a martorului Stelea Andrian din 22 martie 2024, care a declarat că, la sfîrșitul lunii decembrie 2023, a plasat pe platforma anunțuri ”999" un anunț

precum că procură plopi telescopici, unde a indicat numărul său de telefon. La data de 02.01.2024,a fost telefonat de pe numărul de tel. *****, de către o persoană necunoscută, care s-a prezentat a fi Sergiu și i-a comunicat că are de vînzare plopi, se afla în r. Strășeni, la pret de 150 lei bucata, dacă acesta se decide să se apropie și să procure. Martorul i-a comunicat ca să-i trimită poze pentru a analiza marfa propusă. La data de 04.01.2024, la ora 15:00, a fost telefonat de către Sergiu care i-a spus că are drum spre Orhei și că poate să-i aducă plopii. Referitor la preț, martorul a negociat și a ajuns la suma de 550 Euro pentru aproximativ 140 plopi. Mereniuc a spus că îi va aduce la 19:00 plopii telescopici. Așa și a făcut. La ora indicată mai sus, aceștia s-au întîlnit pe str. *****, or. *****, martorul intîlnindu-l, acesta fiind cu un automobil de model „*****”, de culoare albă. A mers înainte, iar el fiind cu microbus a mers după el. Ajunși la fața locului, martorul a analizat plopii și l-a întrebat dacă i-au fost sustrași. Sergiu a negat și l-a convins că totul este bine, prezentîndu-i contractul. După ce a încărcat plopii în automobil, Sergiu i-a oferit 550 Euro și 200 lei. Ulterior, Mereniuc a urcat în microbuz și a plecat. La data de 11.01.2024, pe terioriul bazei a venit o persoană necunoscută, care s-a uitat pe teritoriu, ulterior a chemat politia. În acea zi a primit un apel, însă nu a răspuns. Următoarea zi a revenit cu un apel și a fost invitat la poliție unde i s-a comunicat că plopii procurați de la Sergiu sunt sustrași, prezentandu-i un contract de chirie a plopilor dați. El despre aceasta nu cunoștea; cînd i-a procurar s-a asigurat că îi aparțin, acesta constatînd că a fost dus în eroare și prin acesta a fost prejudiciat de 550 Euro și 200 lei. După acestea, martorul l-a telefonal pe Sergiu în prezența polițistului, pe care l-a întrebat despre plopi și el i-a zis că acești plopi îi aparținj, iar cei despre care comunică persoana sunt alții /f.d.81 Volumul I/;

-***Procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 21 iunie 2024***, potrivit căruia au fost examinați 145 plopi telescopic /f.d.91-94, Volumul I/;

-***Procesul-verbal de examinare din 30.01.2025*****,** prin care a fost supus examinării copia contractului de chirie nr.*****din 04.01.2024, încheiat între Simionica Analolie, în calitate de *****, și Mereniuc Sergiu *****, în calitate de *****. Obiectul material al contractului menționat îl constituie 145 de plopi pentru construcție /f.d.198 Volumul I/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală –fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Mereniuc Sergiu** este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, după semnele calificative: ***” escrocheria, adica sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare”.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) Codul de procedură penală, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în

următoarea consecutivitate:1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea;4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) din Codul penal este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna credință și încrederea între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice; buna-credință și încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală.

La caz, este contractual de chirie nr.*****din 04 ianuarie 2024 încheiat între Simionica Anatolie în calitate de ***** și Mereniuc Sergiu, în calitate de *****. Obiectul material al contractului menționat îl constituie 145 de plopi de construcție.

Obiectul material al infracțiunii de escrocherie poate consta în bunurile mobile, înscrisuri cu valoare economică; în cazul în care fapta de escrocherie comisă vizează un drept asupra bunului (inclusiv asupra unui imobil) infracțiunea este lipsită de obiect material.

Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane ***prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii obiectului actului juridic anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile***.

Astfel, elementul material se realizează prin acțiunea de dobîndire ilicită a bunurilor, fiind întregit cu alte două, conținute în textul normei de incriminare-înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin *dobîndirea ilicită a bunurilor* legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuarea cu rea-credință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului-denaturarea informațiilor despre sine, despre apartenența de firmă și posibilitățile financiare; dezinformarea victimei privitor la marfă, contraprestație, calitate, preț, echivalent etc.; utilizarea unor împrejurări, echipamente, documente fictive sau false;

ascunderea unor informații, fapte, împrejurări obligatorii pentru comunicare victimei ș.a; în funcție de circumstanțele faptei, înșelăciunea poate lua forma scrisă de realizare, verbală, electronică sau alta, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de escrocherie.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rîndul lor au un suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc., care, cunoscînd o anumită evoluție și avînd amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea rezoluției infracționale.

Prin oricare dintre cele două modalități-înșelăciune sau abuz de încredere- care în realitate se pot și suprapune, făptuitorul induce victima în eroare, îi crează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoperelor frauduloase.

La încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie nu are importanță metoda prin care se prezintă înșelăciunea sau abuzul de încredere. Aceasta poate fi realizată pe cale verbală, în scris, prin computator sau sub forma unor acțiuni.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

Infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a folosi sau a dispune de bunuri străine după bunul său plac.

Constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă-dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere – și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie se manifestă prin vinovăție în forma intenției directe, dat fiind că făptuitorul acționează în mod fraudulos în scopul dobîndirii, pentru sine sau pentru altul, a unei valori materiale străine.

Astfel, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală acceptate și recunoscute de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Mereniuc Sergiu** de comiterea actelor de neexecutare a hotărârii judecătorești deplin dovedită și încadrează acțiunile ultimului în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, după semnele calificative: ***"escrocheria, adica sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare".***

Or, în ședința de judecată sa stabilit că inculpatul a creat părții vătămate o împrejurare falsă și anume sub pretextul închirierii utilajului pentru construcție, a încheiat cu partea vătămată Simionică Anatolie un contract fictiv de chirie a 145 de plopi- telescopici, cunoscînd din start că nu îi va restitui, a primit de la ultimul bunurile indicate în valoare de 900 de EURO**.**

În ședința de judecată, s-a stabilit că, **Mereniuc Sergiu** nu este o persoană angajată legal, care se ocupă de construcția, ceea ce dovedește că intenția acestuia a fost de a obține prin înșelăciune bunurile părții vătămate Simionică Anatolie, la caz 145 de plopi-telescopici, inducîndu-l în eroare prin încheierea contractului de închiriere fictiv, deși în realitate le-a înstrăinat contra cost.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Iar, *individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Mereniuc Sergiu** trebuie să fie stabilită astfel încât să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către **Merenicu Sergiu** în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu

muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 Cod penal – nu au fost stabilite, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul Penal, instanța a reținut, săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a săvârșit infracțiuni similare.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80^1 Cod penal).

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de **Mereniuc Sergiu** este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul **Mereniuc Sergiu** se caracterizează negativ /f.d. 147, Volumul I/, anterior a fost judecat inclusiv pentru infracțiuni similare /f.d.115-117,135, 138, 150, 152-153, 154-160 Volumul I, 35-40, 42-43, 44-49 Volumul II/, a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile privării de libertate.

Existența condamnărilor anterioare reprezintă un element relevant pentru aprecierea gradului sporit de pericol social al personalității lui **Mereniuc Sergiu**, evidențiind predispoziția acestuia către săvârșirea unor noi infracțiuni și insuficiența efectului educativ al pedepselor aplicate anterior.

În urma examinării informației din Registrul informației Criminalistice și Criminologice /f.d.115-117,135, 138, 150, 152-153, 154-160 Volumul I, 35-40, 42-43, 44-49 Volumul II/, urmează că **Mereniuc Sergiu** anterior a fost judecat inclusiv pentru infracțiuni similare.

Chiar și dacă prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sectorul Rîșcani din 07 iulie 2010 și prin sentința Judecătoriei Edineț din 10 ianuarie 2011, au fost încetate procesele penale în, în legătură cu împăcarea părților, **Mereniuc Sergiu** a fost învinuit pentru infracțiuni care fac parte din categoria infracțșiunilor contra patrimoniului ceea ce demonstrează că este predispus la încălcarea legii penale și incapacitatea de a adapta un comportament corect acceptat în societate.

Faptul încetării pe motivul împăcării părților nu reabilitează persoana ci dimpotrivă demonstrează vinovăția acestuia.

Existența condamnărilor anterioare reprezintă un element relevant pentru aprecierea gradului sporit de pericol social al personalității lui **Mereniuc Sergiu**, evidențiind predispoziția acesteia către săvârșirea unor noi infracțiuni și insuficiența efectului educativ al pedepselor aplicate anterior, și anume, sentința Judecătoriei Chișinău din 11 mai 2018, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, prin care a fost recunoscut vinovat și la 2 ani închisoarea, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care a fost suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani /f.d.155-160 Volumul I/; prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, a fost casată sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 februarie 2018, în partea numirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre în această parte : în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal i s-a stabilit închisoare pe un termen de 2 ani, care a fost suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 5 ani. În rest sentința a fost menținută /f.d.423-43 Volumul II; prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 11 iulie 2023, în baza art. 190 alin.(1) din Codul penal, la 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. 190 alin.(1) din Codul penal la un an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 5 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis. În temeiul art. 85 alin.(1), prin cumul parțial a sentințelor i s-a adăugat la termenul stabilit prin prezenta sentință, termenul pedepsei stabilit prin deizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2018, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 5 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis /f.d.44-49 Volumul II/;prin sentința Judecătoriei Chișinău din 15 august 2024, în baza art.190 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 alin.(1) din Codul oenal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 11 iulie 2023 (3 ani 5 luni închisoare) și prezenta sentință (1 an închisoare), i s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis /f.d.35-40 Volumul II/.

După cum s-a enunțat mai sus sancțiunea art. 190 alin. (1) din Codul penal, prevede pedeapsă aspră sub formă de închisoare de până la 3 ani.

Aplicarea acestei pedepse, va fi aplicată de instanță în mod prioritar, pornind de la asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile şi pornind de la aprecierea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi resocializării inculpatului, apreciind căinţa sinceră a acestuia și recunoaşterea vinovăţiei.

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Sancțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, instituie un sistem alternativ de pedepse, respectiv: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare.

În aplicarea acestor dispoziții, instanța reține că limitele fiecărei pedepse sunt determinate de prevederile generale ale art. 80^1 Cod penal, potrivit cărora munca neremunerată în folosul comunității se stabilește între minimul de 90 de ore și maximul de 180 de ore, pedeapsa amenzii este cuprinsă între 412,5 și 750 unități convenționale, iar pedeapsa închisorii este stabilită între minimul de 3 luni și maximul de 2 ani și 3 luni, aceste limite legale urmează a fi avute în vedere la individualizarea pedepsei, în funcție de gravitatea faptei și persoana inculpatului.

Așadar, constatând că la data de **09 octombrie 2025**, la cererea inculpatului, s-a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, instanța reține că în speță își au aplicabilitate prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod de procedură penală, care permit reducerea limitelor de pedeapsă în cazul judecării cauzei potrivit procedurii simplificate.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază ca fiind **rațional și proporțional** a reduce pedeapsa cu ¼ din limita maximă a celei mai severe pedepse prevăzute de sancțiunea art. 190 alin. (1) Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost condamnat, fără a trage concluziile necesare din sancțiunile aplicate, precum și de faptul că la momentul examinării cauzei execută o pedeapsă privativă de libertate pentru o infracțiune similară.

Or, aplicarea unei pedepse **sub limita minimă specială** nu ar corespunde scopului pedepsei prevăzut de **art. 61 Cod penal**, respectiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și corectarea comportamentului inculpatului, aceasta nefiind aptă să producă efectul educativ și preventiv scontat.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Mereniuc Sergiu** a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Potrivit art. 70 alin.(1)-(2) din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, întrun penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Ținând cont de circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii, de datele ce caracterizează personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și nu a tras concluziile necesare în vederea sistării comportamentului infracțional, instanța constată că fapta dedusă judecății întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

Aceasta a fost săvârșită prin inducerea în eroare a părții vătămate și menținerea în timp a stării de încredere create, în scopul obținerii de foloase materiale necuvenite, acțiuni care au avut ca rezultat cauzarea unui prejudiciu material ***în valoare de 900*** *de EURO.*

În concluzie instanța consideră că pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului poate fi doar sub formă de închisoare pe un termen de **2 /doi/ ani și 3 (trei) luni**, pedeapsă care este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, circumstanțele cauzei stabilite în ședința de judecată cu referire la atitudinea inculpatului față de fapta comisă, comportamentul acestuia din ședința de judecată orientează instanța de a numi o pedeapsă doar cu închisoarea.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

La caz, pedeapsa stabilită inculpatului de **2 (doi) ani și 3 (trei) luni** închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Or, aplicarea unei alte categorii de pedeapsă nu se impune în privința inculpatului, întrucât, din actele ce caracterizează personalitatea acestuia, analizate *supra*, rezultă că anterior a fost sancționat penal pentru fapte similare, circumstanțe care denotă imposibilitatea de a adopta un comportament conform normelor legale. Persistența conduitei infracționale demonstrează incapacitatea inculpatului de a se conforma exigențelor în societate, fapt ce justifică imposibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde și necesitatea individualizării sancțiunii în limitele corespunzătoare gradului de pericol social al faptei și persoanei.

La fel nici prevederile art. 90 CP, nu-și vor atinge scopul, or, aceasta poate fi aplicată în raport cu *circumstanțele cauzei şi persoana celui vinovat, care demonstrează încredere.*

Pe cînd actele cauzei atestă că, inculpatul nu a stat pe calea corijării, nu conștientizează sistarea faptelor infracționale ci dimpotrivă încalcă legea penală, astfel, fixarea unei pedepse condiționate nu-și va atinge scopul.

Prin urmare, *doar pedeapsa cu închisoare își va atinge scopul și numai în condițiile izolării acestuia de societate fără ca să fie* supus unui termen de probă cu executarea efectivă a acesteia.

În privința categoriei de pedeapsă prevăzută la sancțiunea art. 190 alin. (1) Cod penal, amenda instanța constată din actele cauzei ce vizează personalitatea inculpatului că, starea materială nu-i permite aplicarea unei pedepse pecuniare.

Or, acesta nu este angajat în cîmpul muncii, nu are alte surse de venit, pe cînd pedeapsa se aplică pe măsură ce inculpatul este în stare să o execute.

Ca urmare, instanța concluzionează că, în privința inculpatului nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă așa cum nu este o garanție că o va executa în măsură ce nu are surse de venit.

Totodată, nu găsește rațional de a aplica inculpatului pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe motiv că aceasta nu va duce corectarea acestuia și sistarea faptelor infracționale, iar personalitatea acestuia ridică semne de întrebare cu privire la modul de executare a unei asemenea pedepse.

Or, la fixarea pedepsei instanța trebuie să se conducă și de faptul că aplicînd-o inculpatul va fi în stare să o execute.

Mai mult ca atât, instanța la adoptarea hotărîrii în partea individualizării pedepsei a ținut cont și de notările Curții Europene pentru drepturile omului, care a menționat că executarea fără întârziere nejustificată a pedepsei aplicate în contextul dreptului la viață trebuie privită ca parte integrantă a obligației procesuale care îi revine statului în temeiul acestei dispoziții.

Ca urmare, instanța concluzionează că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința lui **Mereniuc Sergiu** în mărimea de **2 (doi) ani și 3 (trei) luni**, nu constituie o încălcare a dreptului la viață garantat de art. 2 CEDO, și nici a dreptului la respectarea vieții private și de familie art. 8 din Convenție.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului **Mereniuc Sergiu** instanța de judecată a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri şi restricţii ale drepturilor inculpatului proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnați, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, aplicarea în privința inculpatului **Mereniuc Sergiu** a unei pedepse sub formă de închisoare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiţionând gradul influenţei pedepsei aplicate asupra corectării, resocializării şi reeducării acestuia.

La fel, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conştientizarea de către inculpat a faptei infracţionale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracţionale de această categorie, mai mult, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios pentru inculpat, ceea ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Mereniuc Sergiu** a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, în opinia instanței pedeapsa cu închisoare pe un termen de **2 (doi) ani și 3 (trei) luni** este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, pedeapsa cu suspendarea condiționată nu este oportună în speţă, deoarece circumstanțele comiterii faptei cît și materialele cauzei denotă că, **Merenicu Sergiu** este predispus la încălcarea legii, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similar, la moment, concluzii necesare nu și-a făcut, iar aplicarea unei asemenea pedepse nu garantează executarea și nici corectarea acestuia.

Iar executarea pedepsei de **2 (doi) ani și 3 (trei) luni** închisoare nu va cauza suferințe fizice și nici nu va înjosi demnitatea lui **Mereniuc Sergiu** și nu poate constitui în sine o încălcare a art. 6 și 3 din Convenție.

Totodată, actele cauzei denotă că prin sentința Judecătoriei Chișinău din 15 august 2024, **Mereniuc Sergiu** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, i sa stabilit o pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Infracțiunea în prezenta cauză a fost săvîrșită la data de 04 ianuarie 2024, respectiv își au aplicabilitate prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, potrivit căruia prevederile alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Prin urmare, la pedeapsa fixată prin noua sentință urmează a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod codul penal, pentru cumul de sentințe ai adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2024, și definitiv lui **Mereniuc Sergiu** ai stabili pedeapsa de **4 /patru/ ani și 6 /șase/ luni** închisoare.

La fel instanța consideră necesar de a cumula și pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 15 iulie 2024, care nu a fost cumulată la sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2024, prin aplicarea art. 85 alin. (1) din Codul penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa aplicată i se adaugă pedeapsa fixată prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 15 iulie 2024, și definitiv ai fixa pedeapsa de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În opinia instanței, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă și proporțională cu gradul de vinovăție stabilit, fiind individualizată cu respectarea criteriilor prevăzute de lege, inclusiv natura și gravitatea infracțiunii, circumstanțele comiterii acesteia și persoana inculpatului.

Totodată, instanța constată că sancțiunea aplicată este aptă să realizeze scopul pedepsei consacrat de art. 61 Cod penal, întrucât este de natură să contribuie la corijarea inculpatului, la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, precum și la prevenția generală, prin descurajarea altor persoane de la comiterea unor fapte similare.

Statele rămân libere să aplice legea penală asupra oricărui act (în măsura în care nu încalcă alte drepturi protejate în temeiul Convenției), precum și să definească elementele constitutive ale infracțiunii înfăptuite.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Chestiunea privind măsura preventivă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”

Potrivit procesului-verbal din 16 ianuarie 2025, urmează că Mereniuc Sergiu a fost reținut de facto la data de 16 ianuarie 2025, ora 06:30 /f.d.186 Volumul I/.

<u>Cu referire la acțiunea civilă</u>

Conform prevederilor art.387 alin. (1) coroborat cu art.225 din Codul de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepţionale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit art. 219 alin. (1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin. (1) și art. 2036 Codul civil, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Art.220 alin. (2) și (3) Codul de procedură penală, stabilește că normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea

reglementări. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Conform jurisprudenţei CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit".

Potrivit art. 19 alin. (3), (5), (6) din Codul civil, (3) se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea. (6) În locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin.(2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului.

În conformitate cu art. 20 din Codul civil, (1) dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrşită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenţei. (2) Fapta este săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări. (3) Fapta este săvîrşită din imprudenţă (din culpă) dacă persoana care a săvîrşit-o fie îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod uşuratic că ele pot fi evitate, fie nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă. (4) Fapta este săvîrşită din culpă gravă dacă persoana a săvîrşit-o cu o profundă lipsă de prudenţă de care, în împrejurările cazului, era evident că trebuia să dea dovadă. (5) Atunci cînd legea condiţionează efectele juridice ale unei fapte de săvîrşirea ei din culpă, condiţia este îndeplinită şi dacă fapta a fost săvîrşită cu intenţie.

Prin ordonța din 22 februarire 2025, pe cauza penală nr. 2024440080 a fost pornită urmărirea penală în temeiul bănuielii rezonabile de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) CP.

Motiv de pornire a urmăririi penale a servit plîngerea părții vătămate Simionica Anatolie, care prin ordonanța din 19 martie 2024 a fost recunoscut în calitate de parte vătămată /f.d.54 Volumul I/, și la 21 februarie 2024 recunoscut în calitate de parte civilă indicînd că i-a fost cauzată o daună materială în sumă de 50 750 lei /f.d.55 Volumul I/.

La data 04 martie 2025, Simionica Anatolie a înaintat acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea de la Mereniuc Sergiu a sumei de 39 928 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, a fost recunoscut ca parte vătămată în cadrul urmăririi penale nr. 1- 10244400050, prin care Mereniuc Sergiu a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal. În cadrul urmăririi penale date a

suportat cheltuieli financiare exprimate prin cheltuieli de drum cu mașina proprie din s. Pojareni, r-nul Ialoveni pînă în or. Orhei, prima data cînd a depistat locul unde au fost duși plopii telescopici fiind apelat serviciul 112, care în cadrul dosarului dat sunt recunoscuți ca corp delict. De 4 patru ori s-a deplasat în or. Orhei pentru a depune cererea de intentare a dosarului penal, ulterior de 2 ori pentru a da explicații ca parte vătămată și altă dată cînd a insoțit pentru a da declarații martorul Grigore Marjina. Ultima data la 21 iunie 2024 cînd i-au fost restituiți pentru păstrare 140 plopi telescopici recunoscuți ca corp delict. Tot la 21 iunie 2024 a achitat și pentru transportarea corpului delict 2 persoane pentru a le încărca plopii și plata șoferului de microbuz. Astfel, în total a suportat un prejudiciu material în sumă de 1428 de lei (850 km x 8 litri/per 100 km = 68 1 motorina). Iar pentru transportarea plopilor telescopici a suportat cheltuieli financiare în sumă de 2000 de lei (2 persoane plătite + plata pentru microbus). Conform ordonanței din 21 iunie 2024 au fost restituiți plopii telescopici pentru păstrare, aceștia au calitate de corp delict. Astfel, din data restituirii 21 iunie 2024 pînă la moment nu s-a putut folosi de ei pentru ai da în chirie: 140 de popi telescopici x 262 zile x 140 lei pretul pentru o zi chirie=36 680 de lei. Solicită încasarea de la Mereniuc Sergiu în beneficiul său atat cheltuielile de transport și transportare a plopilor metalici în sumă de 3248 de lei, cît și cheltuielile pentru nefolosire a plopilor metalici conform destinației în sumă de 36 680 de lei, în total suma de 39 928 de lei ca prejudiciu material. La fel, prin acțiunile inculpatului i-a fost cauzat și un prejudiciu moral. Solicită incasarea de la Mereniuc Sergiu în beneficiul său a sumei de 39 928 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Conform art. 2036 alin.(1)-(2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 2037 alin.(1) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

Conform alin. (2) al normei citate caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Cu referire la prevederile enunțate şi reieșind din specificul acțiunii, instanţa apreciază că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că suma trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Astfel, potrivit jurisprudenței *CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003)*, unde Curtea a statuat, în principiu, că : ”atunci cînd victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri”.

Prin dobîndirea calității de parte civilă în procesul penal, Curtea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

Totodată potrivit *art. 41 ”Reparație echitabilă” CEDO*, potrivit jurisprudenței internaționale, Curtea a statuat asupra unei asemenea încălcări să acorde victimei o satisfacție echitabilă, cel responsabilă, cel responsabil de săvârșirea faptei ilicite, prin care a fost cauzat un prejudiciu, are obligația de a-l repara, fie că este vorba de un prejudiciu material, fie că încălcarea dreptului subiectiv se concretizează în procedura unui prejudiciu moral.

În consecința celor relatate şi având în vedere principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate reclamantei, instanţa apreciază că în cauză suma stabilită poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă reclamantei.

Evaluând întinderea prejudiciului este evident că aceasta nu poate fi cuantificată potrivit unor criterii matematice sau economice, astfel încât în funcție de împrejurările concrete ale speței suma stabilită este una rezonabilă, în contextul în care conform practicii CEDO, însuși sancționarea făptuitorului – constituie în sine o satisfacție echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral cauzat victimei.

Prin prezenta acțiune partea vătămată Simionica Anatolie cere încasarea de la inculpat a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma faptei săvârșite și suferințele fizice suportate.

Astfel, menținând echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată, instanța stabilește că, suma de 5 000 (cinci mii) lei este o compensație echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzată părții vătămate.

Instanța apreciază că, suma stabilită în cuantumul ei de 5 000 (cinci mii) lei este una echitabilă în raport cu prejudiciul cauzat, compensare care va aduce satisfacție părții vătămate Simionica Anatolie și ar restabili situația înainte de prejudiciere în raport cu art. 2037 din Codul civil, potrivit căruia *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.*

Or, conform art. 2025 alin. (1) din Codul civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Actele cauzei atestă că, la data de 04 ianuarie 2024 între Simionica Anatolie în calitate de ***** și Mereniuc Sergiu în calitate de*****a fost încheiat Contractului de chirie nr.*****

Obiectul contractului îl constituie transmiterea în posesie și folosință temporară, contra plată, a bunurilor mobile cu destinația utilaj pentru construcție - 145 plopi pentru construcție /f.d.35-36 Volumul I/.

Urmare a pornirii urmăririi penale, prin ordonanța din 21 iunie 2024, au fost recunoscuți în calitate de corp delict 140 plopi telescopici /f.d.97 Volumul I/, care prin ordonanța din 21 iunie 2024, au fost restituiți reprezentantului părții vătămate Marjina Grigorii pentru păstrare 140 de plopi telescopici pînă la soluționarea cauzei penale /f.d.99 Volumul I/, fapt confirmat prin recipisă /f.d.100, Volumul I/.

Totodată, prin hotărirea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 21 ianuarie 2025, s-a încasat de la Mereniuc Sergiu în beneficiul lui Simionica Anatolie suma de 24 505,00 lei, cu titlu de datorie formată în baza contractului de locațiune cu nr. 1 din 04.01.2024 și suma de 1 750,00 lei contravaloarea plopi metalici nerestituiți, suma de 1 100,16 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru, suma de 609,00 lei cu titlu de cheltuieli judiciare /f.d.225 Volumul I/.

La caz, se constată că obiectul litigiului a constituit contractul de chirie nr.*****din 04 ianuarie 2024, potrivit căruia Simionica Anatolie a transmis lui Mereniuc Sergiu - 145 plopi telescopici pînă la data de 20 ianuarie 2024, cu o plată de 1 (unu) leu pentru 24 ore, dintre care 140 plopi telescopici au fost restituiți.

Transmiterea în locațiune (sau chirie) se referă la procesul legal prin care un proprietar (locator) cedează dreptul de folosință a unui bun (imobil, teren, etc.) unei alte persoane (locatar) pentru o perioadă determinată, contra unei plăți (chirii).

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Corespunzător art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, în prezenta cauză, partea civilă a solicitat și încasarea prejudiciului material în sumă totală de 39 928 (treizeci și nouă mii nouă sute douăzeci și opt) lei formată din: 36 680 lei cu titlu de cheltuieli pentru nefolosirea plopilor metalici și suma de 3 248 lei cu titlu de cheltuieli de transport și transportare a plopilor metalici.

Articolul 219 din Codul de procedură civilă, prevede expres că în cadrul procesului penal, partea vătămată poate formula acțiune civilă pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Această acțiune civilă nu se judecă după reguli penale, ci după normele procedurii civile, ceea ce înseamnă că instanța va aplica dispozițiile Codului de procedură civilă pentru administrarea probelor, termene, procedura de citare, formularea cererii și hotărârea judecătorească.

Potrivit art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pîrîtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Conform art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin urmare, instanța va respinge pretenția părții vătămate Simionică Anatolie în partea încasării prejudiciului material în sumă de 36 680 lei cu titlu de cheltuieli pentru nefolosirea plopilor metalici.

Instanța constată că partea vătămată Simionică Anatolie pretinde despăgubiri în sumă de 36 680 lei sub formă de venit ratat, susținând că a suferit un prejudiciu ca urmare a nefolosirii bunului transmis inculpatului neachitării și nereturnării plopilor metalici rămași a în termen.

Această pretenție se întemeiază pe prevederile art. 2029 din Codul civil, care stabilește că proprietarul bunului are dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin nerespectarea obligației de restituire sau utilizare necorespunzătoare a bunului.

Venitul ratat reprezintă pierderile economice directe suferite de reclamant prin imposibilitatea de a folosi bunul pentru scopul său inițial, iar legiuitorul recunoaște că nepunerea bunului la dispoziție sau întârzierea în returnare constituie cauză directă de prejudiciu.

Prin urmare, cererea de compensare a venitului ratat este legal întemeiată, întrucât există:

1. un bun transmis în folosință inculpatului;
2. o obligație de returnare sau de folosire conformă a bunului;
3. nerespectarea acestei obligații în termen;
4. prejudiciul efectiv rezultat din imposibilitatea de a utiliza bunul.

Instanța reține că, sarcina probei revine reclamantului (părții vătămate), conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În speță, partea vătămată invocă pierderea unui venit ratat ca urmare a presupuselor acțiuni ale inculpatului, însă nu a prezentat probe pertinente, suficient de clare și concludente care să stabilească legătura de cauzalitate între fapta imputată inculpatului și prejudiciul invocat.

Prin urmare, în lipsa unor dovezi concludente care să ateste existența și cuantumul prejudiciului invocat, instanța nu poate admite cererea de despăgubire pentru venit ratat, întrucât sarcina probațiunii impune ca daunele să fie dovedite concret, nu doar afirmativ.

Cu referire la pretenția părții vătămate Simionică Anatolie în partea încasării prejudiciului material în sumă de 3 248 lei cu titlu de cheltuieli de transport și transportare a plopilor metalici, instanța o respinge.

Or, partea vătămată nu a anexat careva bonuri întru confirmarea transportării corpurilor delicte, încărcarea plopilor metalici și plata șoferului.

Potrivit art. 123 alin. (4) din Codul de procedură civilă, faptele care, conform legii, sînt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă.

Ca urmare a probatoriului administrat și cercetat în ședința de judecată instanța concluzionează asupra respingerii acțiunii civile înaintate de Simionica Anatolie în partea încasării prejudiciului material în sumă totală de 39 928 (treizeci și nouă mii nouă sute douăzeci și opt) lei, formată din: suma de 3 248 de lei cu titlu de cheltuieli de transport și transportare a plopilor metalici, și suma de 39 928 de lei cu titlu de cheltuieli pentru nefolosire a plopilor metalici conform destinației – venitul ratat.

<u>Chestiunea privind corpurile delicte:</u>

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.Astfel, soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz : 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Instanța reține că, prin ordonanța din 21 iunie 2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict 140 plopi telescopici /f.d.97 Volumul I/.

Prion ordonanța din 21 iunie 2024, au fost restituiți reprezentantului părții vătămate Marjina Grigorii pentru păstrare 140 de plopi telescopici pînă la soluționarea cauzei penale /f.d.99 Volumul I/, fapt confirmat prin recipisă /f.d.100, Volumul I/.

Prin urmare corpul delict: *140 de plopi telescopici* transmiși pentru păstrare reprezentantului părții vătămate Marjina Grigorii- după intrarea sentinței în vigoare urmează **a fi lăsați în folosința proprietarului**.

Dispozitivul

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 80/1 Cod penal, art. 364[1], 384-385 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Mereniuc Sergiu** de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80[1] din Codul penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2 (doi) ani şi 3 (trei) luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2024, și i se numește pedeapsa de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni.

Potrivit art. 85 alin. (1) din Codul penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa aplicată se adaugă total pedeapsa fixată prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 15 iulie 2024, și i se stabilește lui **Mereniuc Sergiu** pedeapsa definitivă de 5 (cinci) și 6 (șase) luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se calculează din data pronunțării sentinței 23 decembrie 2025, cu includerea în termen perioarea pedepsei executate în baza sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2024, de la 16 ianuarie 2025 pînă la 23 decembrie 2025.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Simionica Anatolie se admite parțial.

Se încasează de la **Mereniuc Sergiu** în beneficiul lui Simionica Anatolie prejudiciul moral în sumă de 5 000 (cinci mii) lei, cauzat în urma infracțiunii.

În rest, pretenția părții vătămate Simionă Anatolie în partea încasării prejudiciului material în sumă de 39 928 (treizeci și nouă mii nouă sute douăzeci și opt) lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Corpul delict**:** *140 de plopi telescopici* transmiși pentru păstrare reprezentantului părții vătămate Marjina Grigorii - după intrarea sentinței în vigoare urmează **a fi lăsați în folosința proprietarului**.

Sentința poate fi contestată la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, iar pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțare termenul de contestare urmează a fi calculat din data comunicării hotărîrii judecătorești.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Valentina SURUCEANU